

Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 2

15. Januar 1909

58. Aargang

Mormons Bog.

Tale af Eldste Andrew Jensen, holdt i Salt Lake Tabernaklet den 22. September 1907.

(Fortsat fra Side 7.)

Dog til Trods for disse Angreb er Bogens Udbredelse stadig blevet forøget, og den udspredes nu mere end nogensinde før, netop som Tilfældet er med Bibelen. Der er vel næppe et Mirakel, som udførtes af Jesus, eller nogen Lærdom, som han forkndte, uden at den er blevet kritiseret paa den mest uskaansomme Maade i en eller anden Tidsalder. Men til Trods for den Literatur, som saaledes er vokset op omkring Bibelen, baade for at angribe og for at forsvarer den, vedbliver dens Antal dog at forøges, saaledes at der nu aarlig spredes indtil Millioner over Jordens.

Som jeg før udtalte, kommer Mormons Bog næst efter Bibelen i saa Henseende, og vi tro, at den ligesom Bibelen vil vedblive at udbredes, indtil den bliver oversat i alle Tungemaal, som tales nu for Tiden, saa at enhver af Adams Sønner og Døtre kan saa Lejlighed til at lære Noget at kende angaaende denne Bestiens mærkværdige Bibel, der ved Joseph Smith paa en saa mirakuløs Maade kom for Dagen fra de Blader eller gamle Optegnelser, der bragtes ud af Jorden i Dag for 80 Aar siden.

Det er af stor Vetydning at vide, at Mormons Bog er sand. Det er af yderste Vigtighed fra et religiøst Synspunkt, men ikke mindre, naar Bogen betragtes som et historisk Dokument; thi Mormons Bog fylder netop et meget vigtigt Gab i Historien.

Den østlige Halvkugle af vor Jord besidder meget af den gamle Verdens Historie. Tænk for Eks. paa de værdifulde Samlinger, der opbevares i det britiske Museum og forsvrigt i alle de store Museer i Europa og Asien samt i Kairo i Afrika. Tænk dernæst paa det store Bibliothek i Alexandria, som Tyrkerne ødelagde i Aaret 683. Det indeholdt uden Tvivl nogle af de mest værdifulde Optegnelser og Antikviteter, man kan forestille sig. Tænk ogsaa paa de store historiske Samlinger, der ødelagdes af de fanatiske Muhamedanere i Tripolis nogle Aar senere.

Men til Trods for alle disse Ødelæggelser Tid efter anden er den østlige Halvdel af Verden dog rig paa historiske Samlinger og Relikvier, sammenlignet med den vestlige Verden. Der findes saaledes i Dag Tusinder af Bøger, der indeholde historiske Oplysninger om, hvad man i Dag kalder den gamle Verden — den østlige Halvkugle. Ikke desmindre vil det maaßte lidt efter lidt blive bevist, at den østlige Halvkugle er den „nye Verden“, og at Amerika er den „gamle Verden“.

Bogens historiske Betydning.

Lad os for et Øjeblik forestille os, at Amerika er den gamle Verden, at Adam levede her, at Civilisationen var her før Syndfloden, at Floden kom og oversvømmede hele Jordens Overflade, og at alle dens Indboerne omkom paa otte Sjæle nør. Lad os dernæst forestille os en ny Besetning paa den anden Halvkugle og følge dennes Historie ned igennem Tiden til Aaret 1492 efter Kristus, da Christoffer Columbus opdagede Amerika. Han fandt, da han landede i den vestlige Verden, Indianerne, men kendte Intet til deres Fortid, og vi have endnu næsten Intet paalideligt i Form af Historie angaaende den vestlige Verden fra Syndflodens Dage til den Dag, da Columbus landede på Den San Salvador. Mormons Bog udfylder denne Abning. Den fortæller os om en Mand, som levede efter Floden, og som der hensøres til som Jareds Broder, og om Andre, der med ham kom over fra det Land, hvor Babels Taarn blev bygget. Disse Udvandrere fra Babel bosatte sig her i dette vestlige Land. Mormons Bog fortæller os om denne Folkerace — Jarediterne —, hvorledes de trivedes i Landet for en Tid, men tilsidst blevne udryddede. Den beretter ogsaa om en anden Gren af Menneskeslægten, som forlod Jerusalem 600 Aar før Kristi Fødsel, nemlig Lehis Familie. Disse bosatte sig i Sydamerika, men udbredte sig ogsaa esterhaanden til det nordlige Land. Bogen giver saaledes den vestlige Halvkugles Historie i 3,500 Aar, og dermed udfyldes den store Abning i Tidsrummet fra Syndfloden til Aaret 1492 efter Kristus. Efter den Tid have vi ingen paalidelig Historie for et Tidsrum af 1100 Aar, nemlig fra den Tid, da Profeten Moroni slutter sin Beretning, ved Neophiternes fuldstændige Nederlag og Udryddelse omkring Højen Cumorah.

og Lamaniternes Besiddelse af Landet, indtil Columbus opdagede Amerika; men vi kunne let danne os et Begreb om den Periode, efter som Moroni, der var den sidste af de historiske Skribenter, har beskrevet Folkets Tilstand paa den Tid, da han sluttede sin Beretning. Hans Skildring giver et Indblik i Indianernes Tilstand paa den Tid, da Babels Taarn byggedes, indtil Columbus landede i Amerika; men dersom vi anerkende og tro Mormons Bog, saa have vi Historien om dette Land, der nu kaldes Amerika, helt fra Verdens Skabelse og ned til Aaret 1492, ganske vist en fort Historie, men den giver ikke desmindre megen værdifuld Underretning og oplyser tillige om Aarsagen til Christoffer Columbus's Opdagelse og om Spanierne i det Hele taget. De kendte paa den Tid Intet til Landet; men da Spanierne erobrede Peru og siden tog baade Syd- og Nordamerika i Besiddelse, fik de snart Interesse for Indianernes Historie, og ved at prøve paa at udlægge deres Hieroglyfer kom de til at forstaa netop nok til at give de Sidste-Dages Hellige Beviser for, at Mormons Bog er sandsærdig. Spaniernes Undersøgelser bevise, at saadanne Folkesærd, som Mormons Bog beretter om, virkelig beboede dette vestlige Fæstland. Jeg skal senere hen i mine Bemærkninger vende tilbage til denne Del af mit Emne.

De tre Vidner.

I selve Mormons Bog findes der adskillige Vidnesbyrd om dens Paalidelighed, deriblandt Vidnesbyrd fra troverdige Mænd, som have levet i vor egen Tid. Vi behøve ikke at gaa saa langt tilbage i Tiden som de første Kristne for at staae Vidnesbyrd og Beviser; heller ikke ere vi absolut afhængige af Udtalelser fra dem, som nu ere døde; thi endskønt alle de oprindelige første Vidner om Mormons Bog nu ere hensovede, saa ere dog deres Efterkommere i Live, og der er desuden saa mange andre Nulevende, som ere nøje og vel bekendte med de Begivenheder, der staa i Forbindelse med Kirkens tidligere Historie, at det endogaa nu, 80 Aar efter den Begivenhed, som vi særlig mindes i Dag, er let at faa paalidelig Underretning om meget, der er af stor Betydning for Historien; ikke blot fra saadanne Tidsskrifter, som jeg har nævnet her i Dag, men ogsaa fra mange andre Dokumenter og Vidnesbyrd, som faste Lys over de Omstændigheder, der eksisterede paa hin Tid. Der er adskillige Mænd, som har levet i vor Tid, som erklærede, at de havde set Engle. Joseph Smith var ikke den eneste, som erklærede, at han saa' Engle. Tre Mænd, som stode i nøje Forbindelse med ham paa den Tid, og som ere almindelig bekendte som de tre Vidner om Mormons Bog, saa' ogsaa en Engel. Jeg vil ikke spilde Tiden med at opnæse disse Vidnesbyrd, eftersom I alle ere vel bekendte med det, og selv Fremmede, som befinde sig iblandt os, vide, dersom de have set et Eksemplar af Mormons Bog, at der findes tre Vidners Vidnesbyrd

paa Bogens første Side. Disse Bidner erklære i al Oprigtighed, at de saa' Bladerne; de have beskrevet deres Udsænde, og dette stemmer overens med Orson Bratts Beskrivelse, som jeg netop har læst. Disse Mænd holdt trofast ved deres afgivne Vidnesbyrd, saalænge de levede. Sandt nok, de blevet siden formørkede og faldt endogsaa fra Kirken. Men hvorledes vi end ville betragte dette Grasfald, saa tjener det kun til at gøre deres Vidnesbyrd endnu stærkere. Oliver Cowdery, David Whitmer og Martin Harris ville altid leve i de Helliges Grindring som de Mænd, der stode Joseph Smith nærmest, og ligesom han saa' de Engle og hørte Guds Røst fra det Høje erklære, at Oversættelsen fra Bladerne var rigtig, og befale dem at bære deres Vidnesbyrd desangaaende til alle Slægter, Stammer, Tungemaal og Folk. I Lydhed mod denne Besælling have disse tre Bidner ledsgaget Bogen med deres Vidnesbyrd. Mange andre Mennesker, som selv have erholdt Vidnesbyrd fra Gud angaaende Mormons Bogs Troværdighed, have ligeledes gjort sig megen Flid for at overbevise Andre om, hvad de selv tro og ere overbeviste om. Nogle have rejst Jordkloden rundt for at bringe det glade Budskab om Evangeliets Gengivelse til Folket. Kirkens Eldster havde baaret deres Vidnesbyrd om disse glade Tidender vidt og bredt. De have baaret deres Vidnesbyrd om, at en Engel kom ned fra Herlighedens Regioner; at en Bog blev frembragt ud af Jordens Indre, med et Budskab sendt fra Gud til Menneskene, og at Evangeliets Gengivelse til Frelse for alle Mennesker blev tilvejebragt. Jeg har ikke i Sinde at læse ret meget, og jeg finder det mindre heldigt at læse i offentlige Forsamlinger, da det som oftest bortleder Tilhørernes Opmærksomhed fra det, som Taleren særlig ønsker at fæste Folkets Opmærksomhed paa; men der er alligevel nogle saa korte Uddrag, som jeg ønsker at læse her i Eftermiddag.

Oliver Cowderys Vidnesbyrd.

Som før bemærket stod Oliver Cowdery Profeten Joseph Smith nærmest. Han var Skriver for ham og sad ved hans Side hele Tiden og skrev, medens Profeten oversatte Bogen; kun nogle saa Bladet skrev han ikke. Han var saaledes en vigtig Personlighed, og hans Udsagn har derfor betydelig Vægt hos enhver Mand eller Kvinde, der vil overveje. Han staar foran alle andre Bidner af den Grund, at han i Begyndelsen stod Profeten Joseph nærmere end noget andet Menneske. Endskønt han altid tro og urokkelig fastholdt det Vidnesbyrd, som han først afgav, fejlede han dog som Menneske og begik Synd. Vi finde, at endskønt Gud er overbærende med Syndere og fuld af Barmhjertighed og Raade, saa har han ingen Overbærenhed med selve Synden. Da Oliver Cowdery faldt i Overtrædelse, blev han udelukket eller affkaaret fra Kirken ligesom ethvert andet Medlem, der falder i Overtrædelse, men han vedblev, efter at han var udelukket, at bære sit Vidnesbyrd om

Mormons Bog med ligesaa stor Kraft, som han havde gjort før. Dersom det Hele havde været Bedrageri, saa var Oliver Cowdery tilvisse den Mand, der kunde have gjort det bekendt, og under de foreliggende Omstændigheder vilde han uden Twivl have erklæret for Verden, at hans Beretning om Mormons Bogs Fremkomst var usand. Dersom det Hele havde været Bedrageri, saa vilde han have afsloret det, da han blev udstødt af Kirken, og han vilde have tilbagefaldt sit Vidnesbyrd angaaende Mormons Bog; men det gjorde han ikke. Da Oliver Cowdery var allerdybest indhyllet i Mørke, holdt han ligesaa fast ved sit Vidnesbyrd, som da han var en af Kirkens Historieskrivere og udnævnte de tolv Apostle og stod højt blandt Kirkens Ledere. Efterat han havde været udelukket af Kirken i 10 Aar, kom han tilbage til de Hellige og bad hømydt om at maatte blive optaget i Kirken igen, og hans Begejring blev tilstaaet. Ikke længe efter traf han Forberedelser for at rejse til England paa Mission, men hans Løbebane blev pludselig afsluttet, eftersom han døde i Byen Richmond i Missouri i Marts 1850. Ikke længe efter sin Død gjorde han nogle Bemærkninger, som ere af stor Betydning for enhver Sidste-Dages Hellig og for enhver Anden, som hørte dem. De Hellige vare paa den Tid nylig blevne uddrevne fra Nauvoo og vare undervejs til Klippebjergene. Der blev netop afholdt en speciel Konference i Kanesville, i Iowa, den 21. Oktober 1848, hvor der var en stor Forsamling baade af Hellige og Fremmede tilstede. Oliver Cowdery stod da op og udtalte sig saaledes:

„Venner og Brødre! Mit Navn er Cowdery, Oliver Cowdery. I denne Kirkes første Dage var jeg eet med den og Medlem af dens Raad... Jeg nedskrev med Undtagelse af nogle saa Sider med min egen Haand Oversættelsen af hele Mormons Bog, eftersom Ordene flød fra Profeten Joseph Smiths Læber, og eftersom han oversatte den formedest Guds Gave og Kraft ved Uriim og Thummim eller, som de kaldes i nævnte Bog, „de hellige Udtydere“. Jeg saa' med mine egne Øjne og berørte med mine egne Hænder „de hellige Udtydere“. Nævnte Bog er sand. Sidney Rigdon har ikke strevet den. Mr. Spaulding har ikke strevet den. Jeg selv har strevet den, eftersom den kom fra Profetens Læber. Den indeholder det evige Evangelium og kom frem for Menneskenes Børn som Opsyldelse af Johannes Abenbaring, hvor han figer, at han saa' en Engel komme med det evige Evangelium, der skulde forkyndes for alle Slægter, Stammer, Tongemaal og Folk.“

Oliver Cowdery døde, kun 45 Aar gammel. Han var født samme Aar som Profeten Joseph Smith, nemlig i 1805, og døde i Året 1850.

David Whitmers Erklæring.

David Whitmer var et andet Vidne. Han opnåede en høj Alder og var betydelig over 80 Aar gammel, da han døde i Richmond, Ray-

County Missouri, den 25. Januar 1888. Vi have flere Bøger, kan jeg gerne sige, der indeholder hans Vidnesbyrd. Han alene kan afgive Emne nok til et Foredrag, men det er unødvendigt for Øjeblikket. Jeg vil blot sige, at David Withmer ligesom Oliver Cowdery altid holdt trofast ved sit Vidnesbyrd. Naar fremragende Personer fra Chicago, Philadelphia, St. Louis og andre Steder undertiden besøgte ham, og naar visse ledende Aviser i Østen sendte specielle Referenter til ham for at faa ham til at fortælle dem Sandheden angaaende Mormons Bog, saa var han altid villig til at besvare dem, og han bar da det samme Vidnesbyrd, som han havde afgivet i sine unge Dage, nemlig at Mormons Bog var sand.

(Fortsættes.)

Det adelagte Messina og lidt Jordskælshistorie.

Messina, der nu er en By paa henved 150,000 Mennesker, er en af de ældste græske Kolonier paa Sicilien, hvilken i den græsk-romerske Oldtid spillede en fremragende Rolle, og som deraf ofte var Genstand for Angreb og Forsvar, navnlig i Krigene mellem Romerne og Karthagerne. Men ogsaa i senere Perioder var Syrakus et eftertragtet Bytte for Saracener og Andre, hvorved Byen led meget. Hvad Menneskene lod staa, ødelagdes ofte af Pest og Jordskælv. En af de frugteligste Ødelæggelser fandt Sted i Aaret 1785, da et Jordskælv begravede 40,000 Mennesker under Ruinerne. I 1848 blev Byen bombarderet, i 1849 fortæredes en stor Del ved Gldsbaade, og saaledes blev det ved. Men hver Gang, der var set Ødelæggelser, blev Byen paanh bygget op, skønnere og mere tidssvarende end tidligere, saaledes at den nu, da Ulykken paanh ramte den, stod i fuldt Flor igen.

*

Den her indtraadte Jordrystelse, der har hjemmøgt hele Syditalien og Sicilien, er en af de største Katastrofer, man kender af den Art, baade med Hensyn til Omsfanget af det hærgede Landomraade og Ørenes Antal. De største Jordrystelser, Historien har at opvise, er følgende:

Besuvs Udbrud i Aaret 79, ved hvilken Lejlighed Byerne Pompeji og Herkulanium ødelagdes, endvidere de i Aaret 519 og 526 indtraadte Jordrystelser, som i Middelhavslandene fordrede 120,000 Menneskeliv, og Katastrofen den 18. December 1691, der dræbte 3000 af Neapels Indvaanere; i Aaret 1692 ødelagde et Jordskælv Port Royal paa Jamaica og krævede ligeledes 3000 Menneskeliv. Aaret efter blev paa Sicilien ikke mindre end 54 Byer, deriblandt Catania, samt 300 Landsbyer lagt i Grus og 60,000 Mennesker dræbte. I 1724 ødelagdes i

Sydamerika Lima og Callao ved et Jordstælv, der frævede 18,000 Menneskeliv. Jordstælvet i Lissabon den 1. November 1755, der sporedes viden om, lagde hele Lissabon i Ruiner og fordræde ikke mindre end 60,000 Øfre. Den den 5. Februar 1783 i Kalibrien indtraadte Jordrystelse ødelagde talrige Byer og Landsbyer samt kostede 30,000 Mennesker Livet; ved Jordrystelsen i Riobamba den 4. Februar 1797 hjemsgøtes særlig Ecuador og Peru, og Øfrenes Antal var 40,000.

Jordrystelsen i Caracas den 26. Marts 1812 fordræde mere end 20,000 Døde. Den 11. Januar 1839 blev Fort de Fromen paa Martinique ødelagt af et Jordstælv, der kostede 700 Mennesker Livet. Den 13. August 1868 lagdes Arica, Iquique, Tacna og flere andre Byer i Peru og Ecuador øde, ved hvilken Lejlighed 70,000 Mennesker omkom, medens den ved Jordrystelsen fikte materielle Skade ansløges til ca. 1100 Millioner Kroner. Ved Jordrystelsen paa Chios den 3. April 1880 styrtede 14,000 Huse sammen og dræbtes 3541 Mennesker. Den den 27. August 1883 indtrusne Jordrystelse ødelagde i Forbindelse med den Flodbølge, der ledsgagede Krakataus Udbrud, fuldstændig Byen Andschar paa Java og frævede 35,000 Menneskers Liv. Ved Katastrofen ved Ischia den 28. Juli samme Åar ødelagdes Byen Casamicciola, af hvilken Indbaanere 2400 omkom.

Den 28. Oktober 1891 hjemsgøtes Ovari-Mino i Central-Japan af en Jordrystelse, som lagde over 200,000 Bygninger i Grus og frævede 7000 Menneskeliv. Ved det den 15. Juni 1896 paa den japanske Ø Nippons Nordkyst stedfundne Jordstælv omkom ikke mindre end 27,000 Mennesker. Et i Februar 1902 stedsfundet Jordstælv ødelagde Schemacha i Kaukasus og kostede 4000 Mennesker Livet. Den 18. April samme Åar hjemsgøtes Guatemala af et Jordstælv, ved hvilket mange Byer lagdes øde, og talrige Mennesker faldt som Øfre. En Jordrystelse i Forbindelse med et samtidigt Udbrud af Vulkanen Mont Pelée tilintetgjorde den 8. Maj 1902 Byen St. Pierre paa Martinique samt Byens 20,000 Indbyggere. I Året 1905 hjemsgøtes Kalibrien af et Jordstælv, der lagde Byen Palmi samt talrige mindre Stæder i Provinjen Reggio di Calabria i Grus.

Tankesprog.

De svandt, de svandt de blide Barndoms Dage;
Min Rolighed, min Fryd med dem svandt hen.
Jeg fun Grindringen har nu tilbage;
Gud! lad mig aldrig, aldrig tæbe den.

Jens Baggejen.

De Sidste-Dages Helliges Organ for Skandinavien.

Grundlagt 1851 · Udgaaer den 1. og 15. i hver Maaned.

Fredag den 15. Januar 1909.

Det første Præsidentstabs Julehilsen til Kirken.

Da et Aar nu nærmir sig sin Afslutning, ønske vi efter foregaaende Aars Sædvane at sige nogle Ord til de Sidste-Dages Hellige som en Julehilsen. Vi skulle ikke heri inndlade os paa at behandle Kirkens Lærdomme eller Evangeliets Principper, hvilket til Overflod er stet af vore Apostle og Eldster baade i Zion og ude i Verden. Paa alle Sider se vi ufejlbare Beviser paa Herrens Handlemaade saavel oversor hans Folk, Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige, som oversor det hele Folk, den hele Nation, af hvilken vi udgøre en Part. Ikke alene Folket i Utah og de tilstødende Stater og Territorier, men Folket i det hele Land ere paa en mærkværdig Maade blevne velsignede i det forløbne Aar. Velstand og Fremgang har tiltaget i alle Dele af Landet til Trods for den finansielle Uro, der for en Tid truede Landets Forretningsliv. Aars-tiderne have været gunstige, og den ørlige Arbejder har i Almindelighed høstet rig Belønning for sine Bestræbelser. Verden som et Hele har været fritaget for de ødelæggende Følger af Krig; selv om den ikke har været fuldstændig fri for Forviklinger, saa har dog Guds Raades Smil og hans Bisald belyst Jordens i en mærkværdig Grad; især synes vi, at dette har været Tilfældet overalt, hvor Herrens Ejendomme have forsøgt at lægge en Grundvold for hans Værk og sprede Kundskab til Menneskenes Børn om Sandheden og hans Riges Komme og Herlighed. Den Tilbøjelighed hos Nationerne til at overlade deres Stridigheder og Uoverensstemmelser til Afgørelse ved en Boldgiftsret i Stedet for ved en dødbringende Krig, og de Fredskonferencer, som ere blevne afholdte med større eller mindre Held, og som ville blive fortsatte i Fremtiden, er i Sandhed tilfredsstillende Tegn paa Oprettelse af permanent Fred og Afkaffelse af Krig. Vi haabe og tro, at en saadan Tilstand vil finde Indgang i ethvert Land, saa at Herrens Ord kan forkyndes uden Frygt eller Hindring blandt alle Nationer, Tungemaal og Folk.

Eldsternes Arbejde.

Kirkens Eldster have arbejdet med Trofasthed og Glid for at sprede Livets og Saliggørelsens Budskab af baade aandelig og timelig Natur i alle de forskellige Missionsmarker, og de have gjort meget til at styrke Sandhed og Broderkærlighed; thi Aanden af Fred, Retfærdighed

og Barmhjertighed udgaar fra **Eldsterne** og udbredes iblandt Folkene, hvor de virke, og deres Mission er at gøre godt og at vise Kærlighed til deres Medmennesker; de bringe Folket Kristi Evangelium, hvis Principper ville frelse og opnøje Enhver, som viser Lydighed mod dem, og Guds Rige vil tilsidst blive oprettet og faa universalt Herredømme over hele Jorden, som Herrens Profeter i Fordums Tid forudsagde.

Efterspørgselen efter dygtige Arbejdere i de forskellige Missionsmarker har i længere Tid været større, end vi have været i Stand til at tilfredsstille. Ikke desmindre have vi bestraebt os paa at holde et tilstrækkeligt Antal i de Nationer, hvor vi have Missioner, faa at Herrens Værk og Evangeliets Udbredelse blandt Folket ikke er blevet forsinket; thi vi vide, at det skal prædikes med Kraft blandt alle Nationer i denne Uddeling. For Tiden have vi **Eldster**, som virke i Europa, Afien, Afrika og paa mange af Øerne i Havet. Af det store Antal **Eldster**, som stadig holdesude i Missionsmarkerne, er der meget faa, som have vist sig uværdige til det herlige Arbejde, til hvilket de ere kaldede; derimod have nogle nedlagt deres Liv i Mesterens Tjeneste, og medens vore Hjerter fyldes med Sympati for disse hedengangne **Eldsters** sorgende Familjer og Slægtinge, føle vi taknemlige for Kundskaben om, at der venter dem en **Gre** og Belønning, der kan lignes ved den, der er bleven Sandhedens Marther til Del i alle Tidsalder. Vi fryde os i den værdifulde Forvisning, der er givet i Evangeliet, at de og deres Slægtinge, som vedblive trofaste i Sandheden, ville komme frem i Opstandelsen kronet med Herlighed, Uddødelighed og evigt Liv.

Den Dygtighed, Oprigtighed og Hengivenhed i Pligtens Opfyldelse, der udvises af dem, der ere kaldte til og anbetroede det vigtige Hverv at præsidere over de forskellige Missioner i Verden, har været os til stor Glæde og Tilsfredshed; thi ikke een af dem har sviget sin Post eller forsømt sine Pligter i sit Embede, og Herrens Værks Fremgang har været overmaade tilfredsstillende under deres Bestyrelse.

Eldsternes Behandling i Verden.

Det glæder os ligeledes meget at erfare fra paalidelige Kilder, at de bedre og mere intelligente Klasser af Befolkningen behandle **Eldsterne** mere respektabelt og venligt end tidligere. Fordomstfuldhed viger mere og mere Bladsen, eftersom Herrens Tjenere ved fornuftig og energisk Virksamhed gøre den sande Karakter af de sidste Dages store Værk bekendt, og den Opposition, som nu fremkommer, hidrører mest fra den uvidende og vildledte Klasse af Mennesker, som ere blindede ved det Bigotteri og Had, der er opvakt i deres Hjerte af Saadanne, som anvende deres Tid med Præstelist og i politiske Kænkers Tjeneste. Og medens der af enkelte bigotte og ondskabsfulde Sjæle er gjort alvorlige Bestrebelser for at stade Zions Sag og hindre dens Fremgang og Sandhedens

Udbredelse blandt de ørlige Mennesker i Verden, ere vi lykkelige ved at kunne sige, at et naadigt Forhyn har omfhyrtet deres onde Anslag og vendt Resultaterne til det Gode, medens Angribernes Indflydelse er til-intetgjort, og deres Angreb have ikke den Betydning som i tidligere Dage.

Missionernes Hovedkværterer.

Kirken har i det forløbne Aar anvendt betydelige Summer for at indrette og sikre sig permanente Hovedkværterer i Missioner og Konferencer i Kirken ude omkring i Afspredelsen. Nogle af disse ere smukke Bygninger og godt egnede til Møders Aft holdelse og Hjem for Eldsterne. Den Omstændighed, at vi eje vore egne Forsamlingshuse og Hovedkværterer, forøger Respekten hos vore Venner og anspore de Hellige til at bringe deres Venner til vore Møder. Det giver dem Tillid til Værkets Soliditet og gør det lettere for dem at efterleve de Instrukser, som Eldsterne give dem: ikke at være for hastige til at emigrere, men slaa sig til Ro og yde deres Hjælp til at styrke Grenene, hvor de bo, og derved selv blive mere grundfæstede i Evangeliet.

Mormons Bogs Anvendelse i Misjonsmarken.

Mormons Bog er blevet trykt og i Tusindvis udspredt i de Forenede Stater ved vore Eldster, og Resultaterne ere blevne synbare ved, at en større Interesse er vakt til Live angaaende Evangeliets Vor-domme og Joseph Smiths guddommelige Mission. Bogen er opført i Katalogerne fra nogle af de mest fremragende Bogfirmaer i Amerika og følges ligesom andre Bøger, og Anvendelsen af Mormons Bog som et Middel til at sprede Evangeliet har vist sig meget heldigt. Vi føle til at rose Eldsterne for deres Bestræbelser i den Retning og bede, at dette Arbejde maa fortsættes baade hjemme og i fremmede Lande med usvækket Flid og gode Resultater; den forøgede Brug af Mormons Bog for at sprede Kundskab om Evangeliet og vinde Tilhængere for Gentagelsen af Joseph Smiths guddommelige Mission vil da sikkert have de forønskede Følger; thi Bogen indeholder det Ørstede til alle ørlige Granskere, at de skulle overbevises om dens Egthed, dersom de ville undersøge den med et bedende Hjerte. Hundreder bære i Dag Vidnesbyrd om Opfyldelsen af dette Ørstede.

Brugen af Bogen paa denne Maade er forøvrigt en Gentagelse af, hvad Eldsterne i tidligere Dage gjorde, da de gif ud med Mormons Bog og ved Hjælp af den overbeviste Mange, saa at de troede og blevet døbte. Nogle af de første og mest paalidelige Tilhængere blev overbeviste ved at læse Mormons Bog; iblandt dem kunne vi anføre: Præs. Brigham Young, Heber C. Kimball, Willard Richards, Parley P. og Orson Pratt, George A. Smith og Medlemmer af Profetens Familie tilligemed mange Andre, som vi ikke her kunne nævne.

Kirkens Eldster ere Kristi Bidner overfor Verden, at han igen har gengivet sit Evangelium, og Verden vil blive dømt ved deres Bidnesbyrd. Mormons Bog er et Bidne angaaende Guds Handlemaade med Fortidens Indvaanere i dette Land, hvilket er Zions Land. Den indeholder Jesu Kristi Evangelium og er bleven oversat ved Guds Gave og Kraft som et Middel til hans Børns Salighed.

Arbejdet i Zions Stade.

Hvad vi have sagt angaaende deres Flid og Hengivenhed, som ere kaldte til at præsidere over Missioner, kunne vi ogsaa sige om dem, som præsidere over de forskellige Stave i Zion. De arbejde i det Hele med Kraft og Fver iblandt de Hellige og nære usorfalsket Kærlighed til dem. De Helliges Retskassenhed for Zions Sag og deres Hengivenhed for Evangeliets Principper, deres Kundskab angaaende det Sidste-Dages Værk, deres Fællesskab med hverandre og deres Tillid til Kirkens præsiderende Autoriteter samt den fremherskende Enighed, der karakteriserer alle deres Møder og Foretagender, er i høj Grad rosværdig. Lydighed mod Tiendeloven, der er aabenbaret og oprettet af vor himmelske Fader for at tilvejebringe Kirkens timelige Fornødenheder, samt en mere nøjsagtig Efterlevelse af Bisdomsordet og Princippet om Afhold og Vædruelighed betegner deres Vækst og Fremgang i Kundskab og Kærlighed til deres Religion. Nylig stedfundne Tildragelser have vist Willighed hos saadanne Hellige, der have fuldt Fællesskab med Kirken, til at tilside sætte deres personlige Ønsker af Hensyn til det Offentliges Bedste; de have derved vist deres sunde Vækst i Intelligenz og Hengivenhed for at opnaa det mest mulige i det Heles Interesse.

Kirkens Skoler.

Kirken har nu 27 Skoler i Zion med et Elevantal af 10,000. En Del nye og elegante Bygninger ere byggede, og andre ere under Opførelse for at staspe Plads til de stigende Fordringer. Kun beklage vi, at de nødvendige Midler til at tilfredsstille Fordringerne ikke staa i Forhold til den Trang, der er til Skoler. Vi føle, at det er Skolens første Pligt at lære Ungdommen at elske Sandhed, Dyd, Ere og et rent Levnet, Værdighed for Guds Navn, for Kirken og alle hellige Ting og at nære Respekt for Præstedømmet og Intet forsommme for at meddele en grundig, moralst og intelligent Opdragelse. Vi ere forvisede om, at i Sammenligning med disse Principper og urokkelig Tro paa Evangeliet ere alle andre Ting for Lidet eller Intet at regne i Børnenes Lærdom. Lad disse Ting sætte deres undsættelige Stempler paa Ungdommens Sind og synke dybt i deres Sjæl, saa at det bliver en Del af deres eget Væsen. Vi have bestræbt os paa at opføre vore Skoler paa en solid Grundvold, at forsyne dem med de mest paalidelige Lærere og at ud-

styre dem med alle nødvendige Apparater i Undervisningen, jaaledes at de indtage en høj Stilling baade med Hensyn til Elementørfagene og med Hensyn til de højere Studiesag.

Vi anbefale voore Kirkestoler til de Hellige og ønske, at de vedblivende ville yde dem deres hjertelige og velfortjente Understøttelse, saa at de maa vedblive at trives og beholde deres Ky.

Tempelarbejde.

De Hellige have udfoldet en stor Virksomhed i Tempelarbejde i Aaret 1908. Aanden af Arbejdet for de Dødes Frelse hviler paa dem, og en forøget Interesse i dette Kærligheds værk lægger sig klart for Dagen. Dette Arbejde er, hvad Profeten Joseph fortæller os, „nødvendigt til vor Salighed“. som Paulus siger angaaende Fædrene, „at de foruden os ikke kunne blive fuldkomne, heller ikke kunne vi foruden vore Døde blive fuldkomne“. Guds Befaling er, at de Hellige skulle arbejde med al deres Magt for de Dødes Genløsning; thi, siger Profeten: „Det største Ansvar, Gud har lagt paa os, er at søge efter vore Døde“.

Mange af de Hellige have benyttet Anledningen og tilbuddt deres Hjælp, da Kirken har beskiflet en Genealogisk Forening, der kan yde Hjælp i dette vigtige Arbejde. Optegnelser samles, og Oplysninger af genealogisk Natur indhentes til Færdel for de Hellige. Den Aand, der bevirger dem til at gøre Noget for de Dødes Frelse, er den, der planter det Løfte i Børnenes Hjerte, som blev givet Fædrene. Den samme Aand synes ogsaa at virke paa de hæderlige Mænds Hjerte, som anvende baade Tid og Midler til at samle Slægtregistre. I Storbritannien og i de Forenede Stater er der dannet Selskaber, der samle og opbevare Slægttavler. Kirkebøger og Optegnelser, som det hidtil har været umuligt at saa Adgang til, komme nu for Lyset og publiceres i stort Antal. Det er ønskeligt at finde saa mange som muligt af saadanne og at opbevare dem. De Hellige bør benytte enhver Lejlighed til at samle Optegnelser af deres Forsædre, saa langt tilbage som muligt, saa at deres Genløsning ved Guds Huses Ordinancer kan udvirkes. Vi rose de Hellige for deres højst prisværdige Bestræbelser i dette vigtige Foretagende.

Vi ønske de Hellige en behagelig Julefest, og at det nye Aar maa bringe dem megen Glæde og Lykkelighed. Vi bede, at Herrens Værk maa trives baade hjemme og ude, at de Hellige maa tiltage i Kundskab og Nydelsen af Guds Maade, og at de gode og ærlige af Hjertet overalt maa høre og forstaa Jesu Kristi Evangelium.

Joseph F. Smith.

John R. Winder.

Anton H. Lund.

Første Præsidentskab.

Ankomst og Beskikkelse. Ældste Andrew Amundsen fra Salt Lake City, Utah, ankom til København den 2. Januar og er besticket til at arbejde i Kristiania Konference. Vi byde Broder Amundsen Velkommen og haabe, han maa finde megen Tilsfredshed i Missionsarbejdet i sit Fødeland.

Forsykkelse. P. P. Skriver fra København til Aarhus Konference; Nephi Christensen fra Kristiania til Københavns Konference.

Telegram.

Missionspræs. Søren Rasmussen modtog Onsdag Morgen den 13. ds. et Telegram fra J. M. Keller, Præsident over Bergens Konference, dateret Stavanger, Norge, med den følgelige Esterretning, at Ældste Charles MartinSEN fra Koskarem, Utah, var afgaet ved Døden i førstnævnte By kl. $7\frac{1}{2}$ Morgen. Udførligere Beretning om det uventede Dødsfald vil blive meddelt i næste Nummer af „Stjernen“.

Sandagskolernes Program for Februar Maaned 1909.

1. Klasse.

4. Lektie: Johannes den Døbers Fødsel. (Luk. 1. Kap.) Bacharias, Præst i Templet — han beder om en Søn — Englen aabenbares for ham — Englens Budstab.
5. Lektie: Johannes den Døber fødes. (Fortsættes i Luk. 1. Kap.) Alt, Englen forudsagde, opfyldtes — Elizabet fødte en Søn — sit Navn otte Dage gammel og kaldtes Johannes — Hvorfor?
6. Lektie: Jesu Daab. (Math. 3. Kap. Luk. 3. Kap.) Johannes og Jesus volser op — Johannes' Mission — Daaben.

2. Klasse.

4. Lektie: De vise Mænd fra Østerland. (Math. 2, 1—12.)
5. Lektie: Flugten til Egypten. (Math. 2, 13—23.)
6. Lektie: Besøget til Jerusalem, hvor Barnet tabes, men genfindes i Templet blandt de Lærde. (Luk. 2, 40—52.)

3. Klasse.

4. Læktie: Peter og Johannes i Fængsel. (Ap. Gern. 4, 1—13.)
 5. Læktie: Ananias og Saphiras Usandhed. (Ap. Gern. 5, 1—11.)
 6. Læktie: Gamaliels Forsvar af de fængslede Apostle. (Ap. Gern. 5, 12—42.)
-

4. Klasse.

4. Læktie: Engle: Verkeenglen Michal. (Dan. 10, 13 og 21; 12, 1; Jøh. Åb. 12, 7; Pagt. Bog. 29, 26; 78, 15 og 16; 88, 112—115; 107, 54—56; 128, 20 og 21.)
Gabriel. (Dan. 8, 15 og 26; 9, 20—27; Luk. 1, 5—20, 26—38.)
Herrrens Engel. (1. Møj. 16, 7—12; 22, 10—18; 2. Møj. 3, 2; Math. 1, 20—24; Luk. 2, 8—15; Ap. Gern. 5, 17—20; 8, 26; 12, 21—23.)
Guds Sendebud. (1. Krønikerne 21, 15—20; 2. Krønikerne 32, 21; Ap. Gern. 10, 1—7 og 22; Alma 9, 25; 10, 7—11.)
Faldne Engle. (Math. 25, 41; 2 Peter 2. 4; Jøh. Åb. 12, 7—9; 2 Nephi 2, 17 og 18; 9, 8—16; Moroni 7, 17.)
 5. Læktie: Forudtilværelse af Frelseren. (Esaias 48, 17; 49, 26; Jøh. 1, 1—4; 5, 62; 8, 58; 1. Peter 1, 19—20; 1 Nephi 17, 30; 19, 10; 20, 17; 21, 26.)
Menneskets Forudtilværelse. (5 Møj. 32, 8; 2. Møj. 12, 7; Jerem. 1, 5; Alma 13, 3.)
 6. Læktie. Fri Vilje og Faldet. (1 Møj. 4, 7; 1 Nephi 6, 4; 2 Nephi 2, 16—27; 10, 23; Mosiah 2, 32 og 33; Alma 3, 26 og 27; 12, 31; 13, 3; Helaman 14, 30 og 31.)
Forudbessiddelse. (Jer. 1, 5; 1 Peter 1, 20; Alma 13. 3.)
Faldet. (1 Møj. 3, 1—20; Rom. 5, 12, 19 og 20; 1 Tim. 2, 14; Alma 12, 22—24; 42, 2—14.)
Faldets Hensigt (2 Nephi 2, 22—25.)
-

Turister
og Salt Lake Tempel.

I Oplysningsbureauets Registreringsprotokol have 100,000 Fremmede, som i 1908 besøgte Tempelgrunden, indført deres Navne; men dette Antal udgør omtrent kun Halvdelen af dem, der have beset Omgivelserne. I Turistsæsonens travle Tid hænder det nemlig ofte, at store Selskaber kun have en begrænset Tid til deres Raadighed; de indskrænke

sig dersor til at overvære Orgelrecitativet i det store Tabernakel; i Tilfælde af, at der er større Familjer, er det i de fleste Tilfælde kun Overhovedet, som skriver sit Navn i Bogen. Bureauet tror imidlertid at komme Sandheden nær, naar det anslaaer, at mindst 200,000 Fremmede have besøgt Stedet i de forløbne 12 Maaneder. Disse Rejsende tilhøre alle en højere Klasse, naar man tager deres Bestand, & ultur og Stilling i Samfundet i Betragtning. Man kan dersor være aldeles forvisset om, at dersom de havde set eller hørt Noget, som de fandt anstødeligt, eller som de misbilligede, saa vilde Verden genlyde af deres Utilfredshed gennem en staanselsløs Kritik; thi disse Besøgende ere komne fra alle Egne i de Forenede Stater saavel som fra mange fremmede Nationer; men i Stedet for Utilfredshed have mange af dem i Striveller til Bureauet eller til Venner i Salt Lake City i varme Ord utdalt deres Paaskønnelse for den venlige Opmærksomhed, som de overalt mødte under deres Ophold i Staden. Til Gengæld saa Utahrejsende en lignende Modtagelse, naar de komme udenfor deres egen Stat. Saaledes foretog for nylig to unge Mænd en Rejse i Wisconsin, hvor de et Sted mødte en Bankier, som behandlede dem med den mest udøgte Forekommenhed og gav som Grund dertil, at han ved et tidligere Besøg i Utah havde nydt en saa venlig Behandling, at han nu var mere end glad ved at saa Lejlighed til at vise sin virkelige Paaskønnelse dersor.

Oplysningsbureauet er oprettet af vor Kirke til Rejsendes Nutte og findes indenfor Tempelgrundens Hovedindgang. Her forefindes foruden Kirkens Literatur et Korps af dygtige Personer, som ere rede og villige til at bevare alle Spørgsmål vedrørende Land og Folk samt til at yde Oplysning angaaende Tro og Lærdomsprincipper uden at gøre nogensomhelst Propaganda; kun meddelse de den intelligente Rejsende Sandheden ren og ublandet. Det røber dersor enten ondskabsfuld Frekthed eller yndelig Uvidenhed angaaende Geografi og politisk Historie, naar religiøse Lærere og nidkære Bodsprædikanter i en oplyst By som København disse op med haarrejsende Historier om den grænseløse Elen-dighed, der hersker ved Saltsøens Bredder, og med Kroniker om, at Utah med sine Templer og Bedehuse, Kirker og Kathedraler er et veritabelt „Inferno“, fra hvilket ingen Synder kan vende tilbage, naar han først befinder sig indenfor dets Omraade.

Hvad ville vel saadanne smaa, sammenkrumpede, kærlighedsfattige og sandhedsnøgne Sjæle sige, naar i et Tidsrum af 12 Maaneder mindst 200,000 af Jordens hæderlige Mennesker valfarte til et saadant forhadt Sted, og som beundre, tegne og male Billeder af det noble Bygningsværk, Templet; mange af dem er gedigne Kunstkendere; og naar de have saaet deres Sjæl fyldt med Harmonier og Musik fra Verdens største Klassikere, fremtryllet fra et af Klodens største og mest fuldkomne

Orgler, sige de: „Kan man og sanke Vindruer af Torne eller Figen af Tidsler?“

Var Salt Lake Tempelgrund sidste Aar besøgt af 200,000, vil maaske Besøget dette Aar stige til det dobbelte.

Spar mig.

Jeg beder Gud han vil mig naadig spare
 For Smertens bitre Bæger, fyldt til Rand;
 Men og jeg takker ham for hver en Fare,
 Hvis Alborsmine gav min Sjæl Forstand,
 For hvert et Savn, der øved mine Kræfter,
 At hvis jeg rammes af den værste Ve,
 Min Frelsers Bon jeg trøstig beder efter
 i mit Gethsemane: „Din Vilje ske!“

C. J. Bohe.

Missionærernes Rapport for December 1908.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Gjæster omfattet	Bæger omfattet	Fremmede hjem besøgte	Evangelistiske Samtaler	Møder afholdte	Døbte	Ødinerede	Børn velsignede
Isaac A. Jensen	Aalborg	22	12972	388	7823	726	69	1		2
Charles Jensen	Aarhus	24	7807	221	4806	1279	107		1	1
Lorentz Petersen	København	25	23950	466	19160	724	65	7	10	3
James M. Keller	Bergen	17	5742	241	4082	420	57	5		
Alma B. Larsen	Kristiania	29	12546	404	8030	959	127	10		
Andrew H. Andersen	Trondhjem	16	7187	322	5010	237	42			
Totalsum for Missionen		133	70204	2042	48911	4345	467	23	11	6

Indhold:

Mormons Bog.....	17	Jorvhittelse	29
Det ødelagte Messina og lidt Jord-skalvshistorie.....	22	Telegram.....	29
Tankebog.....	23	Søndagskolerenes Program for Fe-bruar Maaned 1909	29
Redaktionelt:		Turister og Salt Lake Tempel.....	30
Det første Præsidentkabs Jule-hilsen til Kirken.....	24	Spar mig.....	32
Unkomst og Beskifkelse.....	29	Missionærernes Rapport.....	32

Udgivet og forlagt af Søren Rasmussen, Korsgade 11, København N.

Trykt hos F. E. Bording (B. Petersen).